

skrift er pligtig til at optage den begærede berigtigelse, samt af, hvorvidt klage over en ufyldstgørende berigtigelse skal indebære pligt for redaktøren til på ny at optage berigtigelse. Finder nævnet, at nægtelsen af optagelse fra redaktøren er sket uden skellig grund, eller at en ufyldstgørende berigtigelse indebærer en væsentlig overtrædelse af lovens bestemmelser, kan det pålægge redaktøren en bøde, der fastsættes under hensyn til skriftets udbredelse. Endvidere kan nævnet, såfremt indankningen må anses for sket uden skellig grund, pålægge den, der har fordret berigtigelsen optaget, en bøde. Nævnet skal tilstræbe, at sagerne fremmes med den største hurtighed

og så vidt muligt på det foreliggende grundlag. En af nævnet truffet beslutning om ikendelse af højere bøde end 1.000 kr. kan, forinden den kan træde i virksomhed, af den bodefældte fordres prøvet af en landsret, i hvis kreds han har bopæl, når han inden tre dage forlanger dette ved en skrivelse til landsrettens præsident. I sagens behandling deltager tre af landsrettens dommere. Inden afgørelse træffes, skal bodefældte tilsiges til et møde i landsretten. Meddelelse om mødet skal gives til bodefældtes modpart samt til berigtigelsesnævnet. I mødet, som holdes for åbne døre, gives der alle vedkommende lejlighed til at udtale sig."

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved denne genfremsættelse af forslag til lov om ændring af lov om pressens brug har forslagsstillerne taget vidtstrakt hensyn til tidligere indvendinger fra partiernes ordførere. Også berigtigelsesnævnets udtalelse af 14. februar 1975 har givet forslagsstillerne anledning til at foretage visse ændringer i forhold til det tidligere lovforslag.

Til nr. 1.

Udtrykket „en ikke uvæsentlig skade“ bør efter forslagsstillerne opfattelse ikke blot gælde skadet økonomi eller skadet offentligt omdømme, idet også alvorlig skade af anden art kan forekomme, f. eks. oplysninger, der reducerer en persons muligheder for at opnå eller fortsat at beklæde ulønnede stillidshverv.

Indskrænkningen „af faktisk karakter“ foreslås udeladt, så „oplysninger“ også omfatter udtryk som f. eks.: „ifølge kilder i Sverige“, „det er almindeligt kendt i bankkredse“, samt hentydninger, retoriske spørgsmål (ikke mindst i overskrifter) m. v., hvorom det ikke kan afgøres, hvorvidt de er af faktisk eller ikke-faktisk karakter.

Til nr. 2.

Ved ændringen af § 9, stk. 2, gøres det lettere at få en berigtigelsessag ført igennem, derved at loven pålægger redaktøren at oplyse klageren om fremgangsmåden ved klagemål.

Til nr. 3.

Tilføjelsen „så vidt det er muligt“ tager sigte på f. eks. ugeblade, der undertiden færdiggøres flere uger i forvejen.

Da berigtigelsen kan være ufyldstgørende i henseende til placering, typografi eller gennem forkortelse, bør der være adgang til at anke en ufyldstgørende berigtigelse.

Til nr. 4.

Forslagsstillerne foreslår udtrykket „åbenbart urimelig“ ændret, så at bøden kan idømmes, hvis nægtelsen er sket „uden skellig grund“ (eller en ufyldstgørende berigtigelse indebærer en væsentlig overtrædelse af lovens bestemmelser).

Ved at fastsætte bødens størrelse under hensyntagen til skriftets udbredelse opnås en præventiv virkning også for skrifter med stort oplag og store økonomiske midler.

Mindstegrænsen for de bøder, der kan forelægges landsretten, foreslås hevet fra 100 til 1.000 kr.

Mødet i landsretten foreslås holdt for åbne døre. Efter den nugældende lov skal det holdes for lukkede døre, men der synes ikke at være tilstrækkelig vægtige grunde for at afskære offentlighed i sådanne sager.

Et tilsvarende lovforslag fremsattes i folketingsåret 1974-75 (2. samling), se Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 264 og 2709, tillæg A, sp. 1233.